

Brigita Bulíčková – SCÉNÁŘ – SŠHL Frýdlant

Znáte někoho, kdo celý život žije na stejném místě? My ano. Brigita Bulíčková, za svobodna Součková, narozena 9. března 1934 v Hejnicích, nám vypráví svůj příběh.

Pochází z česko-německé rodiny a doma se až na výjimky mluvilo německy.

„A vždycky mluvili česky a já sem jim nerozuměla, ale to se většinou bavili o válce.“

A když se o těchto událostech bavili německy tak se známí ptali:

„Co ta holka neřekne něco? A dědeček: Ta nic neřekne...“

Protože tatínek Brigity Bulíčkové věřil myšlence komunismu, za války byla jejich rodina více hlídána. Tatínek poslouchal rádiovou stanici Londýn, což bylo v té době zakázáno. Jednoho dne ho ale málem přistihli.

„Můj dědeček večer někam šel ven a teď viděl, že prostě tam jsou chlapi venku. Ale on dědeček věděl, že tatínek poslouchá Londýn. Nahoře měl puštěný, už jsme měli rádio, měl puštěný rádio a poslouchal Londýn. To bylo vždycky: bum, bum, bum, bum, to byla značka Londýnského. To bylo: bum bum bum bum. A tak teď dědeček viděl, že ty chlapi jdou dovnitř. Děda šel ven a oni v tom šli dovnitř. Teď dědeček šel nahoru po schodech a dupal. Tatínek seděl u toho rádia a poslouchal. Tak maminka vlítla dom, že si pamatuju, jsem seděla na stole, a takhle dělala, aby tatínek jako zarazil. No tak tatínek to honem přeladil. Jenže oni v tom už přišli a teď oni: Lassen Sie es stehen! Nechte to stát, jo. No tak tatínek to přeladil, ale stejně. Měli jsme velký štěstí.“

Konec války přinesl mnoho změn. Mimo jiné nastoupila do měšťanky, kde se najednou začala učit česky, což pro ni nebylo jednoduché.

„Český jazyk pro mě byla hrůza, co diktát to pětka.“

Při odsunu také přišla o sousedy a kamarády. S nejlepším kamarádem Rudolfem udržovala ale kontakt celý život, a dokonce za ním mohla čas od času vyjet do Západního Německa.

Kromě návštěvy přátel to byl také způsob, jak se dostat ke zboží, které tady nebylo možné koupit.

„Pak už nebylo nic, no. Na maso jsme taky stáli frontu. My jsme vždycky jezdili do Německa. Měla jsem tam známý, tak jsme jezdili do Německa si pro to maso a na hranicích nás potom prohlíželi celníci. Nebo jsme tam kupovali záclony, to tady taky nebylo. Tak jsme si ty záclony vždycky uvázali kolem pasu, a neměli jsme nic, žejo, aby to bylo schovaný.“

Brigita Bulíčková dnes žije v Hejnicích, kde prožila celý svůj život. Je podruhé vdaná a udržuje si veselou mysl.